

[Holstein.]

Forhold vil jeg haabe, at det kommende Folketingsudvalg indgaaende vil søge Oplysninger, saa vidt det er gørligt, om alle de tvivlsomme Spørgsmaal, hvoraf jeg haaber jeg har formaaget at pege paa en Del, inden den danske Rigsdag træffer Bestemmelse om, hvorvidt den vil give sit Samtykke til Ratifikation af Konventionen.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg skal svare paa de konkrete Spørgsmaal, den ærede sidste Taler har rettet til mig, for saa vidt han ikke allerede selv har besvaret disse Spørgsmaal.

Med Hensyn til Ratifikationen er Forholdet dette, at der endnu ikke for os foreligger Meddelelse om, at nogen af Staterne har ratificeret. Det er en Stilling, som vi hyppigt vil være i, naar vi drøfter Folkeforbundsbeslutninger her i Danmark, fordi Rigsdagsperioden for mange Staters Vedkommende ligger paa en saadan Tid af Aaret, at man først kan regne med Ratifikationerne hen paa Sommeren, medens vor udprægede Vintersamling bevirker, at vi, naar vi overhovedet vil med i Løbet af det paagældende Aar, maa ratificere tidligere end de andre. Nogen Udsigt til og nogen Fare for, at vi derved skulde blive Prøveklud, kan der ikke være, thi Konventionen træder først i Kraft, naar der foreligger et tilstrækkeligt Antal Ratifikationer, naar der foreligger et tilstrækkeligt Antal Garantier for Opfyldelsen af dens Bestemmelser, saa vor Ratifikation faar selvfølgelig først praktisk Betydning, i det Øjeblik andre Stater er med.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvorledes det maatte forstaas, at det skulde være en Betingelse, at Rustningsplanerne — eller Nedrustningsplanerne, hvad man nu foretrækker at kalde dem — var blevet godkendt ved en Konference. Dér maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg maa mene, at Aftalerne vil træde i Kraft, ogsaa hvis en saadan Afrustningskonference kun skulde munde ud i en Stabilisering; det vil ikke udelukke Ikrafttræden, forudsat at dette fra selve Konferencen anerkendes som et tilstrækkeligt Grundlag til at sætte den kommende Plan i Kraft. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa nogen Diskussion om, hvorvidt der er Udsigt til, at man kommer ud over Stabiliseringen. Meget i den politiske Situation, der har udviklet sig i de sidste Maaneder, turde tyde paa, at hvis Konferencen overhovedet lykkes, maa man komme betydeligt ud over Stabilisering. Men derom kan naturligvis ikke siges noget sikkert i dette Øjeblik.

Med Hensyn til Beløbet angav det ærede Medlem selv, at Risikoen ligger indenfor disse 800 000—900 000 Kr. om Aaret, saafremt det fulde Beløb skulde blive udnyttet i en given Situation.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Raadets Beføjelser. Saaledes som disse oprindelig var angivet i Konventionsudkastet, ansaa jeg disse Beføjelser for at være for ubestemte, i visse Henseender for vidtgaaende, og derfor har vi for vort Vedkommende hævdet Nødvendigheden af at begrænse dem, saaledes som det nu er sket, og nu maa jeg mene, at de er tilstrækkeligt begrænsede.

Det er rigtigt, at der vil kræves Enstemmighed, hvor det gælder om at tage Beslutning om at sætte Artikel 1 eller Artikel 2 i Kraft, det vil sige at lade hele Systemet spille. Med Hensyn til en Række Beslutninger om Udførelsen af Enkeltheder vil Flertal være nok, men til den afgørende Beslutning om, at det hele skal træde i Virksomhed, kræves Enstemmighed fra Raadets Side, saaledes som det er angivet i Artikel 28.

Det kan naturligvis stille Raadet overfor adskillige vanskelige Situationer. Det ærede Medlem mente, at naar Krigen først var brudt ud, naar de sloges, var det ikke saa svært. Naa, der kan jo være Tilfælde, hvor de slaas, uden at man er helt paa det rene med, om det er Krig eller ikke, saa selv dette kan maaske undertiden være lidt svært; men det er jo givet, at naar der kun foreligger en farefuld Situation, vil man indenfor Raadet i mange Tilfælde komme til at staa overfor Tvivlsspørgsmaal, som man ikke uden videre kan sige det vil blive let at tage Stilling til. Men Verden er nu en Gang ikke let, og vi vil overhovedet ikke kunne bevæge os fremad uden ved visse Lejligheder at lade de dertil egnede Myndigheder blive stillet overfor vanskelige Spørgsmaals Løsning.

Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at de Sanktionsfortolkninger, der var opstillet i 1921, i hvert Tilfælde ligesom havde mistet deres Betydning. Det kan jeg ikke erkende. Det er rigtigt, at Pagtens Ændring ikke er blevet ratificeret af tilstrækkelig mange Stater — det har jo overhovedet vist sig at være meget vanskeligt at faa Pagtændringer ratificeret —, men der blev samtidig med Vedtagelsen af Pagtens Ændring fastslaaet en saakaldt autentisk Fortolkning af Forbundspagten med Hensyn til Rækkevidden af de paagældende Paragraffer, og denne Fortolkning, som indeholdt det samme som Pagtændringerne, staaer ved fuld Gyldighed, saa